

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie wartości państwa prawa przez ustanowienie uregulowania opartego na dokumencie wydanym przez Europejski Urząd Patentowy, którego akty nie podlegają kontroli sądowej.
- 2) Brak aktu Unii a, tytułem ewentualnym, brak podstawy prawnej rozporządzenia ze względu na niewprowadzenie środków zapewniających jednolitą ochronę przewidzianą w art. 118 TFUE.
- 3) Nadużycie władzy przez wykorzystanie wzmocnionej współpracy do odmiennych celów niż cele przewidziane w traktatach.
- 4) Naruszenie art. 291 ust. 2 TFUE oraz, tytułem ewentualnym, naruszenie orzecznictwa w sprawie Meroni przez regulowanie systemu ustalenia opłat za utrzymanie patentu w mocy i określenia udziału w podziale tych opłat.
- 5) Naruszenie orzecznictwa w sprawie Meroni przez przekazanie Europejskiemu Urzędowi Patentowemu określonych zadań administracyjnych związanych z patentem europejskim o jednolitym skutku.
- 6) Naruszenie zasad autonomii i jednolitego stosowania prawa Unii ze względu na system wejścia w życie rozporządzenia.

(¹) Dz.U. L 361, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2013 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-147/13)

(2013/C 171/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: S. Centeno Huerta i E. Chamizo Llatas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń (¹) i obciążenie Rady kosztami postępowania.
- Tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 4, 5, art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń i obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie zasady niedyskryminacji przez wprowadzenie systemu niekorzystnego dla podmiotów posługujących się językami innymi niż język angielski, francuski lub niemiecki, ponieważ system ten jest nieproporcjonalny do realizowanego celu.
- 2) Brak podstawy prawnej art. 4 regulującego tłumaczenia w przypadku sporu niemającego bezpośredniego wpływu na system językowy dokumentu zgodnie z art. 118 akapit drugi TFUE.
- 3) Naruszenie zasady pewności prawa.
- 4) Naruszenie orzecznictwa w sprawie Meroni ze względu na przekazanie Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zarządzania systemem zwrotu kosztów (art. 5) i publikacji tłumaczeń (art. 6 ust. 2).
- 5) Naruszenie zasady autonomii prawa Unii przez uzależnienie stosowania rozporządzenia od daty wejścia w życie porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego.

(¹) Dz.U. L 361, s. 89.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 25 marca 2013 r. — C, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-148/13)

(2013/C 171/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytanie prejudycjalne

Jakie granice wyznaczają art. 4 dyrektywy Rady 2004/83/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które w innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, oraz Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 3 i 7, względem sposobu, w jaki należy zweryfikować wiarygodność wskazywanej orientacji seksualnej, oraz czy granice te różnią się od tych obowiązujących dla oceny wiarygodności innych podstaw prześladowania, a jeśli tak, to jak dalece?

(¹) Dz.U. L 304, s. 12.